

Nits Pratice Knætflægghjem

JUL I MOLDE 1932

PRIS 50 ØRE

**Den besste
Julegave
er bøker**

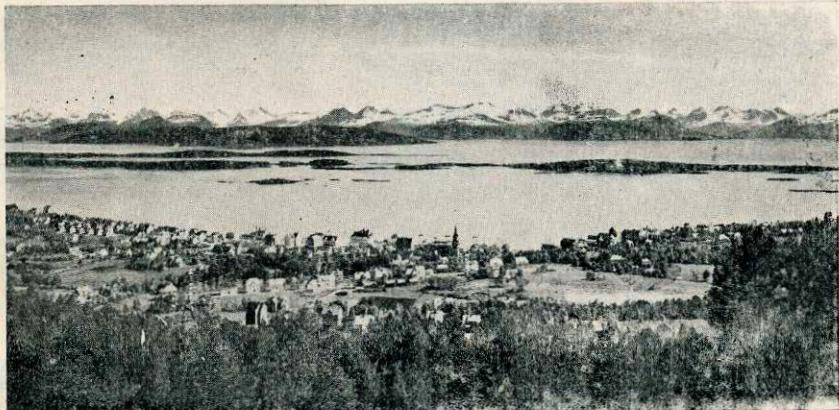
Alle nyheter i bøker og julehefter

Besök! min velassor-
terte forretning

H. GEORGE DAHL
MOLDE

JUL I MOLDE

1932

Tot. Birkeland

FORLAGT OG TRYKT I
P. PETERSENS TRYKKERI — MOLDE

JULEN

Det kan være vanskelig å velge

julegaver som passer for portemoneen og
samtidig „slår an“. — For julen er der
samlet et strålende utvalg av nyt-
tige og praktiske gjenstander,
som passer utmerket som

JULEGAVER

til damer, herrer
og barn

Likeledes vil De finne et alsidig og godt utvalg i

**MODERNE GARDINER - GULV-
TEPPER - MØBEL- og PORTIER-
STOFFER - DIVANTEPPER - DEK-
KETØI - VOKSDUK og REISE-
EFFEKTER**

Godé varer til rimelige priser!

S. Pettersson

Julekveld.

*Der klinger dypt i kveldens fred
fra kirkens høie, stille sted
ut over alfarvei —
og hvisker just til dig —
— en tone som i klokke-klemt
— i minner stiger frem.*

*Et minne, som var nesten glemt,
et barneminne trofast gjemt
om far og mor og hjem.*

*Det fulgte med hin klokkes slag
fra julekveld til juledag
i hele livet frem.*

*Vel er vårt bryst så sårt og trangt
av hverdagslivets kav.*

*Men barnaminnet det er rankt —
og mor og hjem oss følger langt,
selv fra den tause grav.*

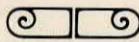
*Vår barndoms jul med klokkelek
og juletre og juleneg
er los på vildsamt hav.*

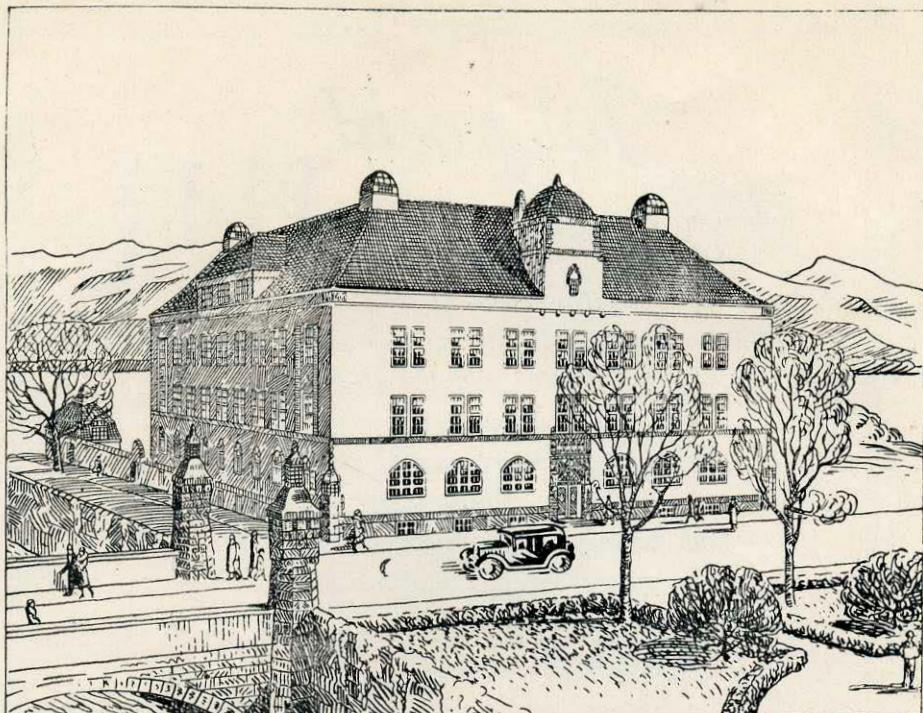
*Så kling da klokke fredens bud
til trette vandringsmenn.*

*Bær barnehjemmets skjonne gud
og ungdomsdrommens rene bud
ut over bygd og grend.*

*Så kim da klokke mildt og sødt
Oss er idag en frelser født —
til alle hjerter hen.*

OLA FLADMARK.

HØIESTE UTMERKELSE GIR
STØRST GARANTI

DER FREMSTILLES IKKE BEDRE KLÆR
I NORGE

**CONFECTIONSFABRIKEN A/S
MOLDE**

Det kimer.

Av

Sogneprest J. L. Andersen, Bergen.

Julaften kimer klokkerne utover hele Norges land. Det kimer — ute ved kysten, inde i fjordene, høit oppe i fjelddalene, nede paa slettelandet. Hvor der findes en kirke, der kimer klokker og ringer ind julen. — Skibe, som ligger og uler i skodde utentor Sørlandet, faar svar av klokkeklemt inde fra land. „Nu er det jul“, sier de. Der hvor sneen fyker tæt, finder dog ringeren veien til kirketaarnet, saa man kan høre klokkeklang tvers igjennem snefokket. Der hvor stjerner blinker fra en tindrende klar og kold vinterhimmel, hugger klokkerne ind i stilheten med sine festlige slag, som gir gjenlyd fra aaserne. Og naar det begynder at klemte fra kirketaarnene i de travle byer, løfter man uvilkaarlig hodet. Travlheten stanser. „Det er paa tide at lukke forretningen og gaa hjem“.

Ja, selv der nord, hvor mørke ruger døgnet rundt, — oppe i Karasjok, Kautokeino eller paa Vardø — kimer der klokker i kveld, mens der tændes lys, mange lys i hjemmene.

Juleklokkerne omspænder hele landet som med et tonebelte. Til alt folket bærer de bud. Glædesbud. Nemlig dette: *Eder er idag en frelser født.* Ofte har vi hørt det før. Hver gang vi hører det paany, vækker det minder. Det kimer — ikke bare derute; det kimer inde i vore sjæle.

Vi, som nu er gamle, mindes k'okkeklangen fra vor barndoms kirke, den gamle hvitmalte Moldekirken, hvor han hos Johansen ringet julen ind oppe i taarnet. Dengang var *vi* barn. Dengang var det mor, som bar bud om julen og fortalte om den frelser som var os født. Hun er ikke mere blandt os. Men denne frelser — han lever og vil gjerne være blandt os. Denne frelser, — ham trænger vi idag, saasandt som vi vil leve og bli lykkelig.

A. Schistad & Co. A/s
Moderne Dampbakeri & Conditori

Telefon nr. 13

Conditoriet „FUNKIS“

Telefon nr. 202

A/s Bernh. Schistad

Kolonial & Mel

En gros

Eget moderne kaffebrænderi

TELEGR.ADR.: „BAS“

RIKSTELEFON 215

Der er dem, som tror de er vokset fra ham. Stakkars dem! Kunde de bare skyte slik vekst som *han!* — Fra Betlehem til stjerne-slott, — fra det dypeste dype til det høieste høie. Den vei er det, han vil føre os. Disse klokkeklemt fra det høie vil lede hen til ham, drage os opover, minde os om vor høie bestemmelse. Disse klokkeklemt, som kommer igjen saa visst som julen, peker ut over dette jordeliv.

Det gamle, herlige evangelium om *frelseren* er det, vi trænger idag.

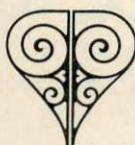
Om verden er stolt av største kløgt, saa har dog dens visdom spillet fallit, — som hele verdensøkonomien. Nu lever vi i nedskrivningens og nedskjæringens tid. — Maatte vi alle — først og fremst nedskrive vore høie tanker om os selv, vor selvtillid og indbildskhet og skjære ned vort medfødte hovmod, saa blev der banet en god vei for ham, som kan reise verden op av elendigheten og bringe nye og lysere tider for menneskeheten.

Det blir gode tider baade for den enkelte og for samfundet, naar Jesus faar raade i hjerte og i hjem, — i hytte og paa slot.

Det kimer! —

Festlig er klangen av julens klokker. Den kommer fra det høie og drager det jordvendte menneske til det høie. Den minder om, at engang skal himmeriks klokker kime til den store samling med den frelses, som er os født. Da skal vi se ham, som han er, og bli ham lik.

Men ikveld kimer klokkerne og kalder paa *os*.

ALMANAKKER

Kalendere — Fyllepenne — Lommeblyanter — Lommebøker — Portemonnee — Skrivemapper — Amatøralbum
Fotografiapparater
Musikinstrumenter

BARNELEKER

JULEHEFTER — JULEKORT

O. Sættem

Reknæshaugen.

(Et barndomsminde).

Ja, det var dengang, da Molde bestod bare av „Gata“ og „Øvre veian“. Mellem disse laa Boibakken, Myrabakken, Gamle og Nye Kirkebakken, Spolertbakken og Olsmedbakken. Dertil kom nogen „kraap“, det samme som vi i Bergen kalder smug og i Trondhjem veite.

Paa „Øvre veian“ laa „Raastua“ og saa den hvitmalte korskirken samt et par privathus.

Længere oppe var „Hauan“ — Jakobsenhauan — Korsanhauan — Ræstadhauan — Tønderhauan. Vilde man endda længer op, saa kom man „oppi lia“. Vardevei eller vardehytte existerte endda ikke.

For en bedaarende idyl Molde var dengang!

Smaa velstelte hus med haver imellem, roser i alle haver, myrter og kalablomster, og geranier i vinduerne. Nederst ved sjøen laa „bryggerne“, alle gutters fryd. Selve „Gata“ gik i en lang bue, begyndte ute ved „Spetalen“. Men inde ved Owrenhjørnet slog den en krok paa sig og dannet en ret vinkel, og da den saa kom til Schultzhagen orket den ikke mer. Der gav den op.

Hvis nogen dengang vilde spørre en moldenser om, hvor Reknæshaugen laa, vilde han uforstaaende ryste paa hodet og si, at det visste han ikke.

For der *var* ingen Reknæhaug.

Derimot visste alle vi gutter godt, hvor Abelsethhaugen var, — dette deilige, lyngdækkede vildnis, hvor vi kunde tumle os av hjertens lyst, denne haugen, med den gode utsigten. Vi visste, at naar sneen laa dyp, var der gode skiløiper. Der fandt vi ogsaa undertiden spor efter ryper og andre dyr. Dengang var det ikke saa sjeldent, at „ryperne plasket i lien“ ovenfor Molde. Der har i sin tid været et rikt dyreliv. Vi mindes saaledes „ulven, som lot sit lodne liv i lia“, den rektor Brinchmann viet en sang. Efterat den som utstoppet var blit indlemmet i skolens samlinger, gjorde den igrunden en ynklig figur. Den saa nærmest ut, som om den skammet sig i sine nye omgivelser. Den var vel den sidste i sit slags i Moldelia.

Undskyld digressionen! „Senectus est natura loquacior“, sier Cicero i sin Cato major. — Tilbake til Abelsethhaugen! Det var denne

KAAPER -- KJOLER

Manufaktur, Trikotasje
Herreartikler
Galoscher
Arbeidsklær

Stort utvalg! Rimelige priser!

Ingemann Bugge A/S

O. WIG
Barnehandel
Molde

Tapeter i norske og utenlandske mønstre.

Telefon 127

haugen, som blev til Reknæshaugen. Og det gik slik til. Det var en solblank 1ste pinsedag, en deilig vaardag med nyutsprunget løv. Men det blæste sterkt. Jeg hadde mest lust til at gaa oppi marka og plukke gaasunger og gjeitasimmer og høre fuglesang. Men min far hadde beordret mig til at indta min plads b'and sanggutterne oppe i kirkens kor. Hans ordre maatte lystres.

Den gamle, ærværdige kirken var fyldt til sidste plads, baade nede og oppe paa „lemmene“. Fyldt var den forresten hver eneste søndag i de dage. Hele byen hadde greie paa, om nogen ikke var i kirken.

Presten Fabritius var kommen paa prekestolen og var begyndt at tale.

Saa blev kirkedøren med ett revet op.

Ind kom hesblæsende to gutter, smat op igjennem kirkegangen og satte sig blandt os sanggutter, hvor de rettelig hørte gjemme.

Idet døren gik op, blev der uro nede i kirken. Man hadde merket røk utenfra og set en lysning. Uroen forplantet sig. Folk hvisket om, at der var ild løs og begyndte at strømme ut av kirken. Presten maatte avbryte sin præken. Gjennem de to sanggutter fik klokkeren oplysning om, at „det brinn paa Abelsethhaugen“. Han fik meddelt presten, at der ingen fare var for byen, og presten sökte at berolige folket. Allikevel strømmet mange ut av kirken.

De to gutter hadde været sammen med en del andre der ute i haugen for at „brænde grue“. Da det saa fænget i lyngen, og ilden hadde forplantet sig opover haugen, blev de redde og sprang sin vej — like ind i kirken.

Tørt var det i lyngen, saa der blev et helt flammesvælg som slikket alt med sig med sine ildtunger. Det nyttet ikke at slukke.

Avsvidd og svart laa Abelshaugen dør. De følgende dage blev der en hel folkevandring opover for at se paa ødeleggelsens vederstyggelighet.

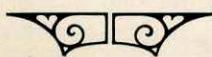
Folk, som aldrig hadde sat sin fot paa haugen før, kom nu derop og opdaget, at der var en herlig utsigt.

Et slikt utsigtpunkt like ved byen burde da sandelig nyttedes! Det gik ikke an at la haugen bli liggende slik! Her maatte gjøres noget. Men hvad? Og av hvem?

Da var det, at byselskapet tok sig av saken — ære være byselskapet! — og saa blev begyndelsen lagt til Reknæsparken.

Nu kjender selv smaagutterne paa Molde, Reknæshaugen. Det er bare vi gamle moldensere som vet, hvad Abelsethhaugen var for noget.

J. L. A.

Romsdals Fellesbank A/S

Molde

Oprettet 1927

Samlet forvaltningskapital

1. januar 1932 kr. 3,782,381.21

derav egne midler:

Aktiekapital . . kr. 320,000.00

Reserver , 92,475.72

Bankforretninger av enhver art
utføres

TELEFONER:

301 og 305

En reise med galeas „Moder“ av Molde.

På anmodning fra utgiveren av „Jul i Molde“ har jeg lovet å skrive om en reise med galeas „Moder“, kaptein M. Owren, moldenser, en snild og hyggelig mann å seile med, ja en av de sjeldne.

Vi kom hjem fra en reise på Middelhavet med en ladning salt ultimo september 1878. Efter å være utlosset, begynte innlastning av sild for rederne og T. S. Owren for Hamburg. Vi var seilklar medio oktober. Rederiet gav ordre om å komme bort fra havnen, og det bad de ikke kaptein Owren om to gange. Vi hev op anker, revet seil ti det måtte til da det var storm fra vest. Vi krysset oss ut fjorden og kom sent om kvelden til ankers på Hegdalsvik (Otterøya). Om natten tiltok stormen og det blev adskillig sjø på havnen der. Om morgenens daglysningen brakk styrbords anker og da så det stykt ut for at „Moder“ skulle gå i stranden. Men heldigvis sprang vinden over til N.V. og da blev det smult. Utpå dagen løiet vinden og kursen blev satt for Molde for at få nytt anker. Det var det ikke å få i Molde. Men så lå der en havarert skonnert på den store leire rett ned for Alexandra Hotel. Dette skib var condemnt og blev kjøpt av skipper Emanuel Schnell. Vi fikk da overta dette skibs babord anker, som var omtrent av samme vekt som det vi hadde mistet. Da vi hadde fått det ombord var det på'n igjnn. Vi kom oss endelig til Valderhaug. Der blev vi liggende en ukes tid for storm av S.V. Den tredje dagen vi lå der kom N. P. Dahls slup „Perlen“ inn fra sjøen med kurs for Molde lastet med salt fra St. Ybes. Endelig bedagedes været og gikk til nord. Da var det å komme sig på sjøen og efter kun nogen døgns seilads fikk vi Utsires fyrer i sikte. Vel et døgn etter at Utsire var passert røk der op en storm av N.V. med oprørt hav. Vi måtte legge bi med klosrevede seil. Været stod på en ukes tid. Endelig kom vi under Helgoland, fikk los ombord og da gikk det strykende for god vind op til Hamburg. 2 a 3 døgn etter at vi var kommet til Hamburg kom sandelig „Perlen“ også, lastet med sild.

Efter å være utlosset lastet vi med kalksalt for Skotland. Vi og „Perlen“ gikk til sjøs samme dag, men her blev det snart skilsmisse, ti „Perlen“ var anerkjendt som en storseiler, hvilket ikke kunde sies om „Moder“. Men til gjengjeld var nok „Moder“ et bedre sjøskib. Vi var heldig og gjorde en snar reise bortover til Skotland. I en liten

Kjøp norske julegaver!

GOLFJAKKER og JUMPERS for damer og piker
GUTTEGENSERE med og uten glidelås

SLITESTRØMPER for barn, av 4-lagt garn, sot,
mørkbeige og sort

VINDJAKKER i mange kvaliteter

SPORTSBLUSER med glidelås

KNIKKERS, blå og kulørte

SPORTSSTRØMPER med nedbret

SEBUVÅTTER i alle størrelser

SLIPS, SNIPPER og MANSJETSKJORTER

Harald Isachsen

ENDRE KROHN A/S

MOLDE

Skotøi - Kalosjer - Herreartikler

EN GROS

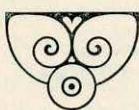
EN DETAIL

Telefon 177

by som heter Charlstown lastet vi med kul til d/s „Molde“. Alle gledet vi oss til å komme hjem til jul. Det hadde vi også greit fint da vi hadde en storm fra vest. Og etter 2½ døgn fikk vi kjending av Olleriveggen syd av Stat. Så sattes kurs for Rundø hvor vi skulle få los. Men da vi kom innunder Stat gikk vinden til S.V. og tiltok i styrke. Dertil kom at det blev regntrykke. Ved å komme under land faldt mørket på og ingen los kunde observere oss. Vi måtte da ligge utover for natten med små seil. Dette inntraff lille julften. Alt håp var da forbi om å tilbringe julen hjemme. Stormen tiltok, driften økedes. Det gikk fort nordover. Det blev en jul som ikke glemtes. Hvilket også følgende uttalelse av han som den gang var bestemann ombord, moldenser Petter Haagensen, bekrefter. Jeg traff ham siste julen han levde og i samtalens løp spør han mig om jeg husker den julen vi tilbrakte sammen ombord i „Moder“. Ja sa jeg, den kan jeg aldri glemme. Det var den værste jul jeg har været ute i. Da tilføiet gamle Haagensen at det var også hans oplevelse.

Nyttårsdag var kapteinens klar over at vi nermet oss sterkt Vestfjorden. Men den natt gikk vinden over til nordost med lett snekave. Så gikk det sydover og etter 3 a 4 døgns seilas fikk vi kjenning av Ona fyr. Så var det å legge bi og avvente dagslys for å få los fra Ona. Ut kom Ole Andersen på sin skjøite. Havet var så oprørt at det var umulig å borde oss. Men han styrtet så nær han kunne for å kaste sin klæbog ombord. Så fikk han et solid taug om livet, og så hoppet han på sjøen. Vi halte han ombord. Da han stod på dekk var vi alle glade. Vi kom til Molde om kvelden den 6. januar 1879.

A. H.

M. BRECKE

GLAS-
MAGASIN

PRESANGGJENSTANDE
LEKETØI

SKO, Kalosjer - Oversko
Tøfler - Sjøstøvler

samt alt i

Lær- og Skotøibranchen
til billige priser

Ole O. Hoshovde

Telefon 317

Hjem til jul.

Av

J. O.-H.

Mens jeg var skolegutt i Kristiania for tredve år siden fandtes der ingen Raumabane; biler kjendtes heller ikke. Veien hjem til Romsdalens gikk om sommeren over Otta; dit rakk jernbanen. Om vinteren måtte turen legges om Trondhjem og var dyr og lang. Soveplass var utenkelig luksus; det blev derfor å sitte rett op ned hele natten i de overfylte smalsporvogner, som utgjorde Rørosbanens juletog. En slik tur ga ikke mersmak — da var det bedre å gå med rusletog om dagen, det overnattet på Tønset og stanset ellers hvor det høvet.

Alikevel var disse turer herlige, det var selve høifjellsvidden vi for over, Johan Falkbergets vidunderland med Bergstaden, Aursunden Riasten og alle de merkelige navn, som den store dikter ennå ikke hadde vunnet å gjøre udødelig. Selv gjennem et sotet togvindu skinnet de uendelige stigninger og flyer i overnaturlig renhet og glans enten en så dem i sollyset om dagen eller i måneskinnet om natten. Og langt i nordøst skimtedes grensefjellene, Skardøren med Essanden og lengst bort Sylene. En sprengkall vinternatt som denne var det, at det svenske regiment frøs ihjel netop ved Essanden — under tilbaketoget etter at tolste Karl hadde knust pannen mot Fredriksten.

Slik stod en og grubliserte mens mil etter mil av vidda fløi forbi, det var det eneste en kunne slå tiden ihjel med. — Toget skranglet avgårde på kanten av øvre Gaulas avgrunn, med milevid urskog, hvor øks aldri hadde lydt; hvitfiolette kjempegredder lyste i hundretall som minnesmerker over svundne árhundres skog, — her måtte være et jordisk paradis for jegere og skiløpere.

* * *

Den julen jeg serlig tenker på her var det ingen råd, selv med somletog på Rørosbanen. Julepengene vilde ikke strekke til Tønset.

Det blev hardt å se kameraterne en etter annen dra avsted. — Der i storbyen var det ikke jul på skikkelig vis, julegjeita kjendte de ikke engang av navn, mens hver barnsunge hjemme i Romsdalens visste

Ludv. B. Sandvik

MEL,
Kolonial & Fedevarer

Telefon nr. 24

Jakob Jakobsen

Byens eldste
Blik- og Kobberslagerforretning

Grundlagt 1881

KJØKKENUTSTYR

Ovner, Komfyrer og andet Støpegods

på en prikk hvor dette serlige julens fabeldyr og symbol opholdt sig de nærmeste netter for julekvennen. Nu var den sikkert nådd frem til kvernhuset og om et par dage er den vel i hus på stabburloftet. Det var greit, at julen uten Romsdalen, det var ingen jul, en fikk trøste seg med å ta det igjen til sommeren.

Tid kunde en altid ha råd med, det var dette med pengene. Frem og tilbake over Trondhjem var en stor kapital, mange ukers kost og mere enn nokk til bøker for hele skoleåret, det var lettsind.

Da jeg hadde slått julen vekk, randt det mig ihu, at sykkelturen Otta—Åndalsnes tok bare en skikkelig dag. Men det lot sig ikke sykle midt på svarte vinteren i ubrøten over Dovreskogen og fjellet; — tanken blev øieblikkelig nedvotert under et hybelmøte. Men ski da — ja ski! — Ski fra Otta til Langfjorden? Æ du tullinj? Har du tenkt på hvor langt det er? Du vil ikke være hjemme før julen er forbi og skolen begynt igjen!

Hit med kartet!

Seksten og en halv mil fra Otta til Åndalsnes, en halv mil over til Brevik i Isfjorden og tre mil over fjellet derifra til Holm. Altså tyve mil, eller omsatt til dagsmarsjer, fire dage; lille julekvennen kl. 5—6 skal jeg stå i stuen hjemme; idag har vi 18. desember! — Et samstemmig protestkor druknet min videre påvisning av turens gjennemførighet; det hele blev holdt for gal manns snakk og tull; det nyttet ikke å få ørens lyd for annet.

Billetten til Otta kostet noe som kr. 8.35 dengang. Jeg vilde ha to kroner og 65 øre til losji underveis, mat kunde jeg ta i sekken. Desuten hadde jeg tett med god slekt på gårdene gjennem hele Gudbrandsdalen og Romsdalen. Jo — så min sæl var turen mulig og skulde den bli gjort.

Skiene var istann; sekken også. Vertinnen la i durabelig med mat; det gikk på kostpengene. Urlite grand sterkt måtte jeg ha om noe skulde komme på; utrustningen var komplett.

Som jeg sat og reviderte programmet kom en liten firkantet sunnmøring; han hadde hørt om min plan, og var i samme stilling som mig — vilde hjem til jul, men hadde ikke nokk penger og enda lengre vei. — Om han kunde få slå følge? — Jo — naturligvis.

Kl. 7.05 den 19. desember møttes vi på Ottatoget; det var fint julevær og fullt tog. Det gikk programmessig til Otta, hvorfra vi fortsatte straks. Formokampen og de øvrige av Rondanes utposter lyste i måneskinnet. Vi nådde til Laurgård den dag, her var de mitt i julestria — med slaktning og bakster. Jeg var kjendt fra før og vi fikk en gasterering utenfor all beskrivelse. Men så var Laurgård og gjestfriheten der makeløs. Neste morgen i porkotten hadde vi skiene på og tok fatt på stigningen opover mot Rusten. Det snedde litt — med fint føre. På Brændhaugen rastet vi med frukost, middag på Toftemoen, og ved tidlig kveldstid sat vi i den store hyggelige stuen på

ANTON HJERTØ

Telef. 167

Nyttige julegaver

Telef. 167

Altid siste nytt

— i —

HATTER,

HUER,

MANCHET-

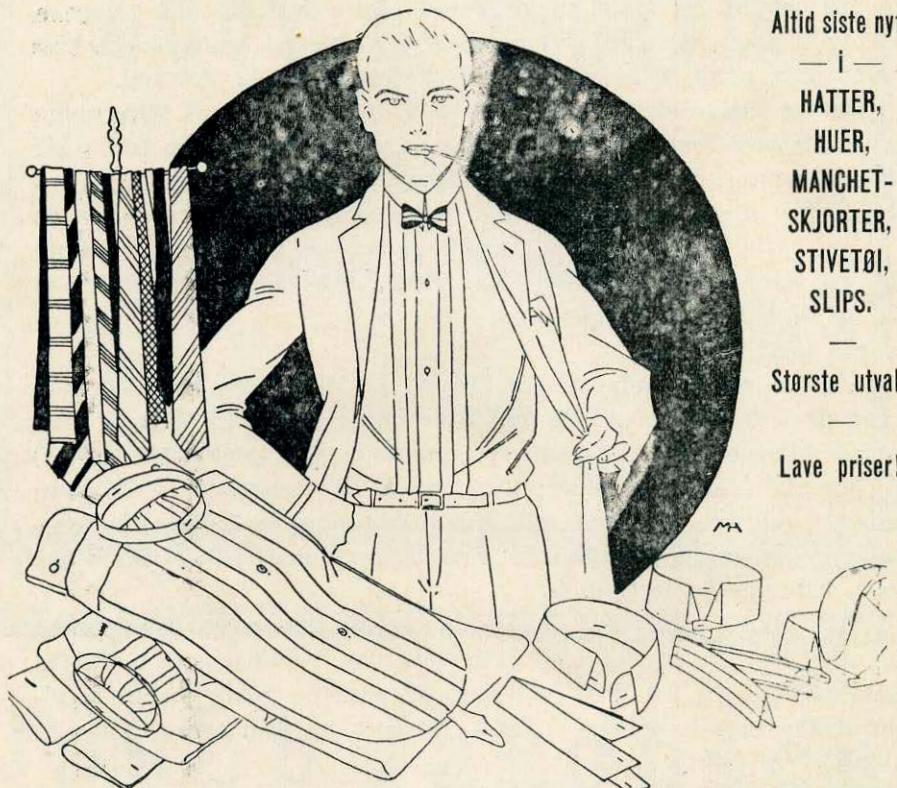
SKJORTER,

STIVETØI,

SLIPS.

Storste utvalg

Lave priser!

O. A. SANNE

Smed - Aut. Rørleggerforretning

Telef. 87, 184

ETABLERT 1880

Telef. 87, 184

Domås skyss-stasjon. Det var nu gnaldrende kallt og Sivert Domås var forørget fordi vi ikke hadde ringt fra Laurgård, så de kunde ha lagt i kleberstensovnen på rummet vårt. Nu måtte vi enten ligge i skinnfeller eller så frøs vi oss sjuk. Etter lang prat med Sivert og husfolket gikk vi i skinnfellen som sandelig trengtes enda det blev fyrt så det freste i kleberstensovnen. Neste morgen var vi avsted i samme otten. Nu var det over 20 grader minus. Kameraten så ut som en vandrende ismann — han rimet helt over etterhvert som han fikk dampen op. Her fikk jeg se noe, som jeg hadde trodd bare var et ordspøk: Det var så kallt „at hestelorten spratt“. Så sandelig spratt den! Marsjen var forskrekkelig ensformig — mil etter mil nordover flate Lesjaveien og middagsleite var vi nådd til Hoset. — Stueflåten var dagsmålet. Imellem Hoset og Lesjaverk blev vi tatt igjen av et ferralass og slang på til vi frøs. Det var godt mørkt da vi kom forbi Mølmen og peiste på unnafallet nedover til Bøvermoa i fokkskavler og ubrøite — tungt og vrient. Aldrig har Bøvermoa fallt så lang. Endelig var vi i svingen ved Nystugu, da var det ikke langt igjen. Vi så ille ut da vi tråtte inn i vinterstugua på Stueflåtten. Nu hadde vi gjort som Sivert Domaas sa oss og ringt — og oppe på storsalen var det varmt som høgstommers. Endre sjøl kom i egen person med pons og det var et velvære av den annen verden med mat og senger som i tusen og en natt. Og så var vi ved grensen av Romsdalen. Endre vilde ha oss iseng med en gang. Vi hadde gått langt og skulde langt imårrå. — Dykk kvile besst i senga — da måtta. Dykk kan eta kvelds jamngodt for det. Endre var klok og erfaren og god — en sjeldent mann, av ætt og rase. — Vi gjorde som han sa og han blev sittende til visov. Neste morgen dro vi oss i sengen til kl. otte. Det var strykende unnabakke nu helt til Flatmark. Kl. 9 startet vi fra opkjørselen. Det var en vidunderlig morgen — med en solopgang som jeg altid siden har husket, klart og gnistrende kallt. Døntetinn! — og der Fossafjell — og nedenfor der mørknet det i Trolltinnernes loddrette vegger. Nu gled det av sig selv — bedre og bedre mot Øverdalsbakkene — hvor farten ble fullseilt. Gård etter gård fløi forbi. Vi var på Ormem kl. 10 — en time. En bedre type på en husbonde og en stasjonsholder en Elling Ormem kjenner ikke jeg. Som en adelsmann kom han de veifarende imøte, gjestfri, hjelpsom og omsorgsfull. Slik var de forresten alle på de gamle skysstasjoner. Elling vilde ikke tillate mig å gå på ski videre. Føret gikk an til Flatmorkje, nedenfor der var det rene isen og fra Hornet ingen ting. Jeg vilde gjennemføre programmet og drog videre — mens kameraten ble igjen for å ta op Vermadalen.

Det blev som Elling hadde sagt. Den sisste milen måtte jeg gå med skiene på aksel. Men det var igrunnen en kvile — nu på slutten av tredje dagen og over nonstid holdt jeg mitt inntog på Åndalsnes.

Nu gjaldt det, at været holdt på det sisste og verste avsnitt. Det

SPORTS- ARTIKLER

Kjærkomne julegaver

Byens ældste, største og mest velassorterte
sportsforretning

Elvsaa & Co.

Gjør Deres innkjøp

av

Brødvarer - Kolonial - Hermetik

Frukt - Chocolade - Tobak

hos

Molde Kolonial & Bakeri A/S

Telefon 256

Gode varer

så strålende ut og med de besste aspekter la jeg mig etter å ha til sagt båtskyss til Brevik.

Så oprandt sisste dag — lille julkvellen 23. desember 1902. Strålende klar med høi blå himmel, snebart på innmarkene, men med løst føre i liene og på fjellet. Over Isfjorden tok det en god halvtime og kl. 10 stod jeg i støa i Brevik. Jeg tok direkte til skogs etter seterveien til Brevikskaret. Til å begynne med var føret lett og bratta rimelig. Men det auket både med bratten og løssneen. Og etter en god halvtimes gange var det å bite i bakken med sne langt op på låret når jeg tråtte av skia. Der måtte gås over i kryss og straks etter i rent tverrtråkk; opp i selve skarbrekka hjälps heller ikke det; skiene måtte av, de tok ikke bunn men skrenset stadig tilbake til det gamle tråkk for hvert steg jeg prøpte. Så blev det hyssing i tuppa for å dra dem etter, det gikk men makkende sent og tungt med vaspning op til hoften — små slag — noen få steg — og pust o. s. v. — Endelig var den versta brekka passert — så jeg kunde ta skia på igjen og fortsette i tett kryss. Det gikk sent enda men svimlende i forhold til tråkket og vaspingen — så slakner bratta av straks nedenfor Brevikstolen og nu nådde jeg fort øverste bu — som viste sig å stå åpen med foksnæ på gulvet og en hare på trappen. Kl. var nu over ett. Jeg var utaset og sulten og måtte ha en rast. Her gikk min niste med — undtakn reserveykjeksen og det lille sterke . . . Det var ikke god tid til kvil. Dagen er kort lillejulekvellen. Men nu var optaket gjort, jeg var i 700 m. — høifjell og hadde bare et optak igjen før det for alvor bar unna mot Langfjorden — det optaket er seigt — fra Ljøsådalen til Kvasstinnskaret. — Det bær ut på Brevikvatnet, hvor jeg holdt mig nær lann — forsiktig; men føret var ikke det samme, det hang igjen, været — forandring; vinnkast og overskyende — enkelte snefiller — fokk på tinderne. Det vokste fort til snedrev — til storm imot — klabb —. Men nu bar det utfør til Ljøsådalen, det måtte da gli, nei som lus på tjære og værre klabb. Ja — ja — en fikk gå og skrape — skrape og gå — der er Haukebergseter endelig; en halv time til Norvikstolen — og neste halvtime til Svartevatnet på Kvasstinnskaret. — Nei nu blir været stort — snefillene svære og klisne — ikke 100 m. mellom hvert skrap og i stormflakene er det nesten ikke til å gå mot nordvesten. Så der er endelig Norvikstolen — Rast? Nei dagen minker — gå på makten for å nå over skaret mens det er lyst. Kallt og ufsent. — Snedrevet svir. Skodden driver svart og sidt etter skaret — intet fjell synlig — ingenting bortenfor skituppa. Men jeg er på rett vei — retning N.V. etter skaret mellom store Kvasstinn og Gråfjell. Skrape og gå, gå og skrape. Nei — nu må jeg ha en pust — i fokkgropen bak den store steinen — den ligger ikke langt nedenfor skarhøyden. Men bare et pust — ingen kvil, det kan være farlig — sovne! — Kanskje en slurk av det sterke! Javel — det stimulerer, op og avsted. Nei — nu er stormen og snedrevet ikke til å

TIL JULEN!

Stort utvalg i
CONF EKT

hos

A. Trønningdal

vis a vis Kaffistova

MØBLER

får de billigst i

HOVDENAK MØBELUTSALG A/s

FREDRIK AARØE A/s

AGENTUR og KOMMISSION

Telefon nr. 37

Telefon nr. 37

gå imot. — Vend ryggen på — fremover igjen. Dét flatner — Kvasstinnskaret. — En pust — ja — men ikke sitte. Jeg er alene i uværet, det mørkner — halvannen mil til folk på alle kanter — altså bare stå med ryggen på været; her oppe i skaret er det verst — det uler og tordner borte i svaene og oppe i høiden som jeg ikke kan se — men som jeg vet er der oppe til venstre. På'n igjen — der gikk jeg over stenbaren mot Svartevatnet — der river skodden sig i filler mot ufserne i Svartebotn. — Der var Kvasstinnveggen — et kølsvart glimt gjennem riften. Nu skal jeg da ha nøre Kvasstinnbakken straks. — Jovisst — jeg står da på bakken — det glir — det er lenge siden jeg skrapte — føret slipper igjen — det glir — men henger tungt igjen nedover bakken. Men for en kvil å stå rolig å la det gli. Så — der er den gamle kaffeplassen i bjerkekjimmen. — Nu har jeg snart Bollfjellvatnet — javel — og så bare en ganske slak og kort stigning over Reset og så unna — helt hjem. Der var Reset — det regner — det glir bedre. Men nu er det nesten mørkt. Jeg skimter mitt hjemfjells fjerneste bygverk — bygdens ytterste utpost mot Storjellet — Kristenløa — et ussett skjul for fjell-lått, gode to timer fra nærmeste gård. Men rett for et palass og et paulun denne fjell-løa var nu i mine øine — det var høi i den. Nu skal jeg ha en kvil — ikke bare en pust. I høiet. Jeg graver mig dypt ned, det blir rent varmt og lunt. La gå reservekjeksen og en tår av det lille sterke. Jeg overslår en drøi time til bygds med toppfart hvis alt holder og starter på sluttspurten — fint; Flatmyren sluter av mot liarøren — i skogen blir det enda mørkere — men jeg ser da trestammerne og er kjendt i veien. Det får stå til — føret er ikke lettare enn at farten tåles. Det går — også overende — men det går da nedover — et smell i skia — den holder nokk ut — der; klevet i utmarksgjerdet! — slutt med føret. — Belgmørkt.

Nu bar det unna bakke på bare innbøen med skia på nakken rett på lampelyset fa vinduene hjemme på Holm. Noen minutter senere stod jeg i stuen — det var jul. Men det hadde vært en stri lille julekvell. —

T I L J U L!

Ekstra godt

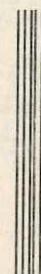
S P E K E K J Ø T T

Anna Jacobsen - Telefon
— 61 —

A. LØNSETH, Molde

TRÆLASTFORRETNING

ESTABLERET 1905

C E M E N T
KALK
SKIFER
MURSTEN
BØLGEBLIK
PAPP
SPIKER
BESLAGVARER
FLISER

BYGNINGS- og SNEKKERMATERIALER

Et Bjørnsonminne.

I disse Bjørnsonjubileets dage faller det naturlig for oss moldensere å minnes ham.

Molde spiller en rolle både i hans liv og i hans diktning.

Her gikk han på skole og samlet inntrykk, fra han var 11 år, og til han kom inn på „studenterfabriken“ hos Heltberg.

Her foregår handlingen i „Fiskerjenten“. Les bare skildringen av naturen, om holmerne, som kommer seilende inn fjorden, så føler du, hvor du befinner dig. Efter hvad jeg hørte på Molde i min barndom har han brukt levende modell for „Fiskerjenten“. Også i hans senere diktning forekommer gjengangere fra Molde. Og hans begeistrede sang til Molde har gjort byen mere kjent enn nogen turistreklame.

Jeg leste førleden dag i en avis, at manuskriptet til Bjørnsens foredrag om Det Sixtinske kapell i Vatikanet var kommet for en dag borte i Sverige. Med ett stod kapellet og Bjørnson, og foredraget levende for mig. Blandt de erindringer jeg har om Bjørnson, er denne den mest harmoniske.

Jeg hørte foredraget i Molde. Det som la slik glød og varme i dette foredrag var, at Bjørnson selv den gangen var grepen av kristendommens ånd. Der var kongenialitet mellom taleren og stoffet, som han behandlet. Det bibelske stoff, som de gamle mestere har fremtrylt der i kapellet med sin pensel, det malte Bjørnson for oss med sine ord, så at vi så det for våre øine. Det var, som freskerne i taket fikk liv og steg ned blandt oss. Både gammel og ung blev grepen. Jeg ser enda for mig, hvordan doktor S. Høegh stod med tårer i øinene, mens dikteren talte.

Så var det dagen etter. Skolens rektor gjorde en runde gjennem klasserne og varslet om, at når timen var slutt, skulle lærere og elever samles i gymnastiklokalet.

Bjørnson vilde ha et møte med oss.

Til en begynnelse fortalte han eventyr. „Fortelle“ er kanskje ikke det rette ord her. Han illustrerte med sin mimikk. Han hadde ikke bare diktergave, men også skuespillertalent.

Da han fortalte om „Den syvende far i huset“, blev hans stemme etterhvert mer og mer skjelvende og sprukken, og hans ansiktstrekk

L u d v. N u s t a d

KOLONIALFORRETNING

A l t til julebakningen
i godt utvalg

Specialitet: Kaffe i finere utsøkte kvaliteter og blandinger

L u d v. N u s t a d

Cigarer — Cigaretter

Tobakker og Pipesaker

stort utvalg

G. M. Bergesen

mer og mer mimrende og oldingsaktig. Jeg undret mig bare på, om denne avfeldighetens klimaks kunne holde ut til den siste far. Jo, han greiet det mesterlig. Senere har jeg hørt hans sønn Bjørn fortelle det samme eventyr. Men han nådde ikke sin far, hverken i stemmeføring eller i mimikk.

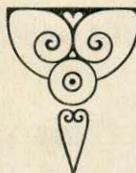
Tilslut holdt han en kort tale.

Han minnet om, at han selv hadde været elev av denne skole.

„Jeg var doven“, sa han; „men jeg var lydig mot mine lærere. Ikke sant Sommerschield?“ — avbrøt han, henvendt til gamle adjunkt Sommerschield, som hadde været hans lærer, og som enda var lærer ved skolen.

„Jo“, svarte adjunkten.

„Ja gutter, jeg sier til Dere til slutt: vær lydige mot Deres lærere!“

O. Løchen
— Skotøiforretning —
Vi fører altid holdbart og bekvemt
S K O T Ø I
Tøfler, Galocher, Gummistøvler,
Oversko
RIMELIGE PRISER

O. H. Kosberg's
Kjøtt- & Pølseforretning
anbefales

Kjøtt, Flesk, Pølser og Opskjær i
prima kvalitet samt Grønsaker

Telefon nr. 41

Den hvite dame.

Et ungdomsminne av *Andr. Andersen*.

Hvem kjente ikke kaptein Ole Johan Jensen, fører av barkskibet „Diana“, en type på en uforferdet norsk sjømann, elskverdig og med et meget vinnende vesen. Jensen tilhørte de mennesker der kun har venner og ingen fiender. Han var kristelig og holdt alltid andakt, morgen og aften ombord på sitt skib. Han var blit gammel da jeg møtte ham på sjømannshotellet i Grimstad. Han gikk nu i Østersjøtreden om sommeren, og la op om vinteren. Nu måtte han legge helt op da hans ben nektet at tjenestgjøre.

Han fortalte mig om sine merkelige hendelser på sin fart i de oversjøiske farvanne. Herunder kom jeg uvilkårlig til å smile, men da blev gamlingen meget alvorlig og sa i en skarp tone, le ikke unge mann, der er meget mellom himmel og jord som vi mennesker ikke kjänner til eller har spor av forstand på. Du skal således få høre om min skydsengel, den hvite dame.

Jeg var 20 år gammel og hadde tatt styrmannseksamen og leste nu til skippereksamen for å gjøre mig helt ferdig med det teoretiske. Min far der første „Sylfiden“ skulle gå i ballast til Rouen for der å innta stykkgods for Syd-Amerika. Jeg fikk da lov å følge far til Rouen.

Ved innløpet til kanalen seilte vi inn i en tykk tåke. Skibets tåkelur gikk uavbrutt, og far, losen og begge styrmenn sto på broen. Plutselig viste der sig på akterdekket en hvit dameskikkelse der pekte på styrbords livbåt. Far blev meget alvorlig og ba mig om straks å gå op i båten. Idet jeg satte mig ned på en av båtens tofter lød der et veldig brak der kastet mig bevisstlös ned i båten. Da jeg kom til mig selv lå jeg i en køi i en lys og rummelig lugbar, og en mann i en hvit kappe sto bøjet over mig. Jeg spurte hvor jeg var henne, men han rystet på hodet og gikk ut av lugaren. Straks etter kom en høy mann i kapteinsuniform inn, og jeg gjentok mitt spørsmål. Han svarte da at jeg var ombord i et av Hvite stjernlinjens skibe, der i kanalen hadde kollidert med et norsk barksbib, der sank. Skibets ene livbåt ble kastet inn på vårt dekk, og i denne lå du. Vi har i fire timer ligget på ulykkesstedet, men uten at kunne få redde noen. Du blir nu med til Shields og derfra sendt hjem.

PAUL KRINGSTAD - Molde

Kolonial - Frukt - Fetevarer

Sten- og Glastøi

Alt til julebakningen

Specielt anbefales min brente kaffe

Telefon 136

VARER BRINGES

Telefon 136

= Til Jul! =

Kolonial - Frukt - Chokolade

Alt til julebakningen

Kr. Andersen

— Molde —

Efter at ha tatt skippereksamen kjøpte jeg mitt nuverende skib, der da var nytt. Jeg måtte jo underholde mor og mine søskende.

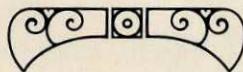
15 år etter dette gikk jeg med stykgods fra Liverpool til Brasilien. Vi var kommet inn i passaten, og styrmann og jeg gikk ned for at se på kartet før vi satte kurs. Foran oss i kahytten stod den hvite dame og pekte på et bestemt sted på kartet, hvorefter hun forsvandt. Vi satte straks kursen etter hennes anvisning, enskjønt denne lå flere mil sydligere enn vår rette kurs. Ut på kvelden fikk vi se vraket av en stor amerikansk fullrigger, der fløt på lasten. Vi fant bunnet til ruffen 22 mann der hadde været uten vann og mat i 5 døgn.

Alle blev reddet og bragt ombord i et nordgående skib, som vi praiet. Uten den hvite dames hjelp vilde utvilsomt alle være omkommet, da vraket lå langt utenom skibsleden.

Siden har jeg ikke sett den hvite dame. Men hun vil nok etter vise sig når jeg skal forlate denne verden.

Jensen blev tilslut liggende, da hans ben svulmede op. En dag ringte der fra hotellet til min forretning, om at Jensen ønsket å tale med mig. Jeg gikk da derned og Jensen fortalte mig da lysende over hele ansiktet, at nu hadde han etter sett den hvite dame, der kom for at hente ham, og han var beredt på reisen. Han sa han vilde derfor ta farvell med mig og takke for godt samvær.

Tre timer efter døde Jensen. Den hvite dame hadde hentet ham.

Molde Nye Sparebank

Telefon nr. 90

Forvaltningskapital . . . kr. 1,600,000.00

Egen formue „ 66,000.00

Mottar innskudd til høieste rente

Bevilger lån mot depositum og kausjon

Utsteder chekker på inn- og utland

Besørger inkasso

Sikkerhetsbokser og hjemmesparebøsser
til uteleie

Bjørnstjerne Bjørnson

og lærer A. Jakobssøn.

Alle i Molde og Romsdalen kjente førstelæreren ved Molde Almueskole, A. Jakobssøn, en i ordets virkelige forstand sand kristen. Kjærlighet og mildhet lyste ut av hans øine og overalt hvor han kom hen spredte han kjærlighetens evangelium.

Et lett slagtilfelle hadde lammet hans venstre arm. Men tiltrods herfor besøkte han hver dag de syke og lidende, hvor han altid var hjertelig velkommen.

I Dagbladet skrev Bjørnstjerne Bjørnson en føljeton med tittel „Et stykt barndomsminne“. Heri skrev han bl. a.: „at han så forbryderen hviske lærer Jakobssøn i øret, at han var uskyldig“.

Da Bjørnson i denne tid opholdt sig på Grand Hotel gikk jeg inn til Jakobssøn og viste ham Dagbladet. Han uttalte da: „At dette var ren usannhet. Jeg må inn og tale med Bjørnson. Du må være så vennlig å være med.“

På hotellet blev Jakobssøn meldt. Ut i gangen kom Bjørnson og omfavnet ham, og førte ham inn i salongen. Og jeg fulgte med som hans ledsager.

Her foreviste Jakobssøn han Dagbladet, og gjorde ham opmerksom på at hans uttalelse var usann. „I fengslet i Molde“, uttalte Jakobssøn, tilstod forbryderen alt for mig, å var glad over å få sone for sin synd. Han var dog meget engstelig og nervøs over, om han også hisset kunne bli tilgitt. Det er riktig at han visket mig noget i mitt øre da vi passerte Nessets prestegård. Han sa da: „Jeg føler mig så lett om hjertet idag, fordi jeg tror på tilgivelse.“

Jakobssøn fortsatte: „Jeg knelte ved siden av ham på skafottet, og ba til Gud om hans tilgivelse. Og likesom røveren blev tilgitt på korset, følte jeg mig forvisset om at han av kjærlighetens Gud vilde bli tilgitt.“

Tårene randt ned over Bjørnsongs ansikt. Han grep Jakobssøns høire hånd og uttalte: „Kjære Jakobssøn, i min ungdom stod dette slik for mig, men jeg er villig til å tilbakekalle det.“ „Nei“, sa Jakobssøn, „det skal du ikke gjøre. Mig sjenerer nemlig ikke artik-

Vil De ha det varmt og
hyggelig, så
ring telefon 348

og De vil få prima KULL, KOKS og VED
til rimelige priser

Min fiskeforretning anbefales — Telf. 348

M. GUNDERSEN

Romsdals sals- og kjøpelag
— Molde —

anbefaler:

Husholdningsmel, kraftfor, kunstgjødsel,
frø, cement, bølgeblick, sprengstoff,
støpegoods, landbruksmaskiner og
redskaper, hestesæler m. m.

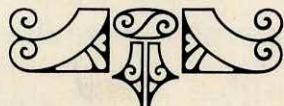
Alt til meget rimelige priser

kelen. Det norske folk har nemlig i disse dage bruk for ditt store navn og arbeidskraft.“

Bjørnson omfavnet meget beveget Jakobssøn. Jeg blev rent grepet av å se den mektige kjempeskikkelse på den ene side og den lille krøpling på den annen.

I dette øieblik var begge store menn, hver på sin måte. Jeg glemmer aldri dette møte.

Andr. Andersen.

Til jul får De beste Brus, Selters og Soda

fra min moderne og sanitære fabrikk

OSKAR SYLTE

Telef. 35

MINERALVANNFABRIK

Telef. 35

Brødrene Gjendem

— Molde —

Kolonial-, Mel-, Frukt-

&

Delikatesse-forretning

Lager av Ovne og Komfyre

Til Molde.

*Molde, Molde,
tro som en sang,
vuggende rytmer, hvis tanke kjær er,
følger i farver dit billed og bærer
skjønhed over min gang.
Intet så mørkt som din fjord, når den fyger
havsalt forbi dig og indover stryger,
intet så mildt som din strand, dine øer,
ja, dine øer!
Intet så sterk som din synsring av fjæld,
intet så fint i en sommerlys kvæld.*

*Molde, Molde,
tro som en sang,
nynner du på min gang.*

*Molde, Molde,
blomsternes by,
hus mellem haver, vennerne går der!
Hundrede mil ifra dem, — jeg står der
under rosernes ly.
Stærkt Skinner solen på fjældlandets toppe,
kjæmpe må manden, ansvar er oppe.
Ene I, venner, gå milde imod mig,
I, som forstod mig! —
Først med vort liv slutter kampen for ret.
Her være fredlyst for tanken en plet!*

*Molde, Molde,
blomsternes by,
barndomsmindernes ly.*

*Og når en gang
de siste pulsslag banker,
i dit fang,
i din store aftenrøde,
der vaktes mine tanker —
der vilde jeg, at de døde.*

BJØRNSTJERNE BJØRNSON.

Bernh. Helseth

Aut. rørforretning

Støt stedets arbeidere og forretninger!

Moderne SANITÆRANLÆG & CENTRAL-
OPVARMNINGSANLÆG utføres

Overslag og utredninger gratis
når arbeidet overlates vort firma

Montering foregår av bedste fagfolk og under kyndig ledelse

Innhent tilbud

Telefon nr. 63

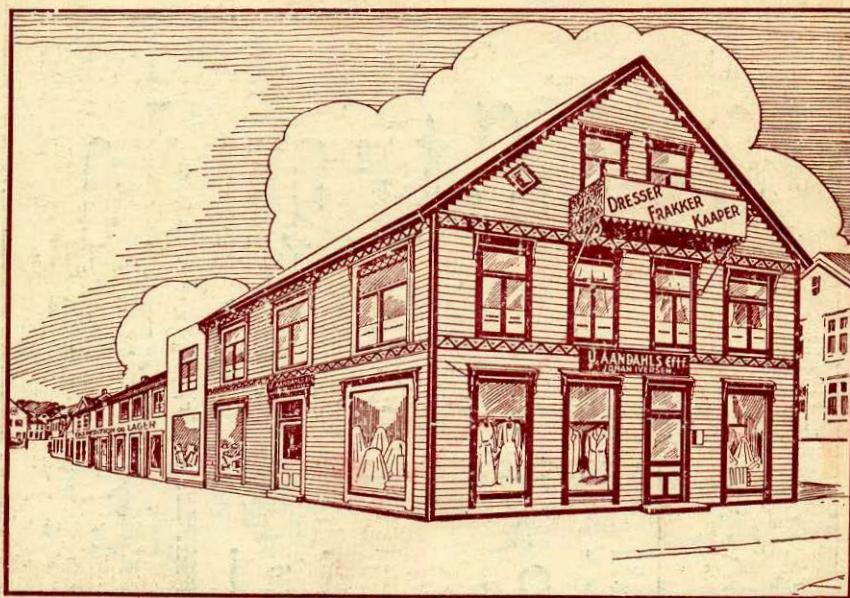
FRUKT - KONFEKT CHOKOLADE

Hermetisk: Frukt, kjøt- og fiskeretter

Hermetiske: Erter og andre grønsaker

Altid i
største utvalg

K. P. MORDAL

Alt i || Alt i
Manufaktur || Konfeksjon

Gulvtepper
Linoleum

Ekvipering
Reiseeffekter

hos

U. Aandahls Eftf.

Johan Iversen